

להתכונן לבחירות * לטרנד את

ידין * לנטרל את פרס *

לחסום את הצעידים * ליצור

לעצמו ולמשלתו דימוי מרענן:

רבין

מסלקה את

רבינוביץ

מאת יוסי ינאי

אני מוזכר לנקות את השולחן לפני שאני יוצא" הודיע ראש הממשלה יצחק רבין לאנשי לישכתו בי תחילת השבוע שעבר. היציאה שאליה תי כוון רבין היתה יציאתו לחופשה במלון דן קיסריה, ביום השלישי האחרון. ניקוי השולחן שאליה התכוון היה ההיענות ל- דרישות שהגיעו אליו מצדדים שונים בי מיסלגתו, להדחתו של שריהאוצר יהושע רבינוביץ.

מזה חודשים ארוכים מהווה רבינוביץ מטרה להתקפות מצד האופוזיציה, מיפלגות הליכוד, אך בעיקר מצד חוגים שונים בי מיפלגתו-רשלו. האיש החזק של הגוש התל- אביבי המפורסם מצא עצמו חסר גייסות, כשהלווחמים העיקריים בו הם דווקא יורשיו בגוש, האנשים החזקים מאחרי הקלעים של מפא"י לשעבר: מנכ"ל בנק הפועלים יעקוב לוויןסון, ומנכ"ל הבנק לחקלאות דויד קלדרון.

רבינוביץ' —

מזכ"ל המיפלגה

כל אותה עת ניצב רבין מאחרי רבינו- ביוביץ ודחה את כל הטענות שהושמעו נגד שריהאוצר שלו, רבין, המשולל כל אבחנה פנימית-מיפלגתית, לא הבין מה שהבין כל חבריכנסת וזטר מיפלגת-העבודה: שלרשות רבינוביץ אין עומדים כיום הכוח והעוצמה האדירים שעמדו מאחוריו בעת שהגוש היה גוש, ומפא"י-לשעבר היתה עדיין איום, ולא טיסמה ריקה מתוכן. אך לאחורונה הבין גם רבין כי יש לסלק את רבינוביץ, ולשם כך נערכה ביום השני האחרון הפגישה האחרונה שאותה זימן ראש-הממשלה לפני שיצא לשבוע-החופשה שלו. בפגישה, שנערכה בלישכתו בשעות אחרי-הצהריים המאוחרות השתתפו נוסף לכמה יועצים המקורבים לרבין, גם רבינוביץ עצמו, דויד קלדרון ומזכ"ל המיפלגה מאיר רומי. השתתפה בפגישה, מבלי להיות נוכחת בה, גם ראש-הממשלה-לשעבר גולי דה מאיר. במהלך הישיבה התקשר עימה רבין פעמים מיספר, וקיבל ממנה אישור למה שהוחלט בה.

הנושא הראשון שהעלה יצחק רבין היה התפטרותו, המובטחת הפעם של מזכ"ל המיפלגה מאיר זרמי, כחודש פברואר ה- קרוב, החודש שבו התקיים ועידת מיפלגת- העבודה. רבין טען כי יש למצוא אישיות חזקה, אשר תעמוד בראש המיפלגה ו-

תעביר אותה על-פני המחסומים העצומים שיוצבו לפני מיפלגת העבודה במערכת- הבחירות הבאה.

לדבריו, חודש פברואר יהיה גם עיתוי נכון לעריכת שינויים בממשלה ולחידוש פניה.

בשיחות קודמות שנערכו שבוע קודם- לכן, הציע רבין את תפקיד מזכ"ל- המיפלגה לרבינוביץ. רבין הציע לרבינוביץ להמשיך לכהן בממשלה כשר-בלי-תיק, ו- כעת-ובעונה-אחת לשמש כמזכ"ל מיפלגת- העבודה. רבינוביץ הבין שראש-הממשלה הגיע למצב שבו הוא עומד על הסתלקותו מתפקיד שריהאוצר, וביקש שבוע, כדי לחשוב ולתת תשובה. בתחילת השבוע הוא הודיע לרבין על הסכמתו לשינוי ה- תפקידים, אך היה לו תנאי: "את תפקיד שריהאוצר לא יקבל בשום פנים ואופן יעקוב לוויןסון".

היתה זו מכשלה, לגבי התוכנית שגיבש לו רבין לשינוי פני הממשלה. הוא התכוון מלכתחילה להציע ללוויןסון את תפקיד שריהאוצר. מקורביו של לוויןסון, וביניהם דויד קלדרון, אף רמזו לרבין כי הפעם, לעומת פעמים קודמות שבהן נערכו עם לוויןסון שיחות-גיטוש בעניין זה, יסכים מנכ"ל בנק הפועלים לקבל עליו את ה- תפקיד.

רבין חשב, כי אם לא יוצע ללוויןסון תפקיד שריהאוצר, יתקוממו נגדו הגוש וותיקי מפא"י, שאותם ייצג באותה פגישה דויד קלדרון.

מצד שני ידע רבין, כי אין לו כל דרך אחרת להיפטר מרבינוביץ, אלא על-ידי מתן הבטחה ללוויןסון לא ירש את מקומו. ראש-הממשלה אינו יכול לפטר שר, כל ש- הוא יכול לעשות הוא להתפטר בעצמו, לפטר על-ידי כך את הממשלה כולה, ו- להרכיב מחדש ממשלה בלי אותו שר. במצבו הפוליטי כיום, כאשר שמעון פרס עומד בפתח כמשחר לטרף, יודע רבין כי צעד זה מסוכן מדי לגבי המשך שיל- טונו.

אולם ההצלה באה לו לאחר שיחה שערך עם דויד קלדרון. קלדרון הסכים לריסוק: לוויןסון לא יהווה מכשלה בדרכו של רבין להקמת הממשלה החדשה בעוד המ- שה תודשים, אולם מועמדותו תחזור לדיון ערב הקמת הממשלה שלאחר הבחירות, בעוד יותר משנה.

האמת היא שוויתורם של לוויןסון- קלדרון נבע מתוך שיקולים אחרים, גם אלו שניים אלה, כמו אל ראש-הממשלה.

הגיע מידע על ישיבות סודיות של הנהלת הליכוד שבהן הוחלט לרכוש את תעמולת הבחירות של האופוזיציה נגד יהושע רבינוביץ אישית ונגד מה שהוא מסמל: המדיניות הכלכלית הכושלת והרתיחה-אסון של ממשלת רבין. הליכוד החליט, אחרי מיבצע אנטבה, להתרכז דווקא בבעיות פנים חברתיות, שכולן סובבות סביב ה- מצב הכלכלי ולא סביב בעיות חוץ וביטחון. הליכוד עומד לוותר אפילו על חידוד בעיית השטחים, ולא למקד את מערכת- הבחירות הקרובה על נושא זה.

איש מן המנהיגים של מיפלגת העבודה, המסוכסכים בינם לבין עצמם, אינו מעוניין באיבוד שילטונה של המיפלגה לליכוד בעיקבות הבחירות.

בר-לב יהיה

שר-האוצר

סברה אחרת טוענת, כי לוויןסון אינו מעוניין גם היום להיות שר- אוצר בממשלתו של רבין ובמיבנה הפו- ליטי העכשווי. לדעת לוויןסון, המצב הפו-

ליטי הפנימי לא יאפשר לו לערוך את השינויים והניתוחים הכלכליים-חברתיים ש- בהם הוא רואה הכרח, וכי הוא ייאלץ ל- הסתפק בפשרות, תוך התחשבות בגורמים ובמצבים לא-ענייניים. לדיברי בעלי גירסה זו, מעדיף לוויןסון בכל-זאת את תפקיד נגיד בנק ישראל, העומד להתפנות בקרוב, עם פרישתו של משה זנבר — משרה אשר בה הוא יוכל, לדעתו, להשפיע על הכלכלה הישראלית יותר מאשר בתפקיד של שר- אוצר בממשלה בעלת אחיזה רופפת.

על-ידי מינויו של רבינוביץ כמזכיר ה- מיפלגה — מינוי אשר, לדעת רבים, עשוי להיות מוצלח ביותר מבחינתה של מיפלגת- העבודה, הצליח רבין להרוג ציפור נוספת: למנוע מעוזו ברעם, מזכיר מחוז-ירושלים של המיפלגה, להיבחר לתפקיד מזכיר ה- מיפלגה.

לפני שנתקבל הסיכום על מסירת תפקיד המזכ"ל לרבינוביץ, היתה מועמדותו של ברעם כימעט-בטוחה. הוא הצליח לגייס לו תמיכה לנושא זה בקרב חוגי הצעירים ו- החוג לשילוב שבהם הוא שולט, אצל אנשי רפ"י לשעבר ותומכי פרס, ואפילו בחלקים ניכרים של אחרות-העבודה ומפא"י לשעבר.